

Sámekonferánsa Gironis 2000 - cealkámušat

CEALKÁMUŠAT

1. Jurdagat nuorra sámiin, geat sávvet sáhttit álgit árbevirolaš ealáhussii
2. Vuollái skuvlaahkásaččaid giellabirrasa buorideami birra
3. Goalmát mailmmeconfereansa rasismma, nállevealaheami, vierroolbmošaši ja eará utnoheamevuođaid vuostá
4. Nuoraid boahhteáigi boazodoalus
5. Girona julggáštus
6. Julggáštus sámiid iešmearridanvuoigatvuođas
7. Tibeta dilit
8. ON:ii Bissovaš Álgoálbmotforum
9. Ruota riikka raporta 1999 ON:ii nállevealaheamiáššiid komiteai (CERD)
10. Proteasta guovddášráđđehusa badjelmearálaš veahkaválddi vuostá, man dat geavaha Burnt Church:a mi'kmaq`iid vuostá
11. Oktasašbargu The Interior Alliance`in, vai dovddastivčče min šiitemeahttun eanaoamastanvuoigatvuođa iešmearrideami duohta vuodđun
12. Sápmi-nama geavaheapmi
13. Cealkámuš Davviriikkaid Ministtarráđđái Davviriikkalaš gelbbolašvuođa guovddáža ceggemii sámi ealáhusaid ovdáneami várás
14. Sámiid visumfriddjavuohta Suomas, Ruotas, Norggas ja Ruoššas

Resolusjon nr 1. Tankene til unge samer som ønsker å etablere seg i tradisjonelle næringer.

Forord

I dag ser vi at de enkelte land forstetter sine aktiviteter som skogavvirkning og gruvedrift, noe som innskrenker og begrenser tradisjonell samisk bruk av land. Under slike betingelser føler samene at det er utrygt å basere sitt livsgrunnlag på tradisjonelle næringsveger.

Utøvelse av slikt utkomme er ikke noe som man uten videre kan endre hvis/når markedet blir mindre gunstig. Det kreves en livslang forpliktelse. Tradisjonell næringsvirksomhet er helt sentral for bevaring og utvikling av samisk språk.

La oss speilvende problemstillingen

Hvis vi overfører problemet til et majoritetskonsept og tenker oss en situasjon der unge døtre og sønner av finske, svenske, norske og russiske jordbrukere ønsker og fortsette i sine foreldres næringer. Ville noen begynne som landbruker vel vitende at regjeringen hvilken dag som helst kunne legge nye restriksjoner på bruken av dyrkingsjord? Hvem ville begynne som bonde når det er klart at man ikke har lov til å beskytte sitt fe mot rovdyr? Unge jordbrukere ville overveie meget nøye sitt valg av yrke hvis de visste at regjeringen en dag kunne ta fra dem inntekten av vedhogst i egen skog. Hvilke beslutninger kunne du tenke deg å ta hvis det når som helst kunne inntreffe at et stort multinasjonalt selskap enten kunne få rett til å dyrke vekster på dine åkre, kanskje bare for å more seg, eller å anlegge en gruve på din hjemplass etter eget forgodtbefinnende?

Slike realiteter vil møte unge samer som vurderer å gå inn i tradisjonelle samiske næringer.

Forslag

Samenes 17. konferanse, arrangert i Kiruna 28.-30. september 2000 krever at regjeringene aksepterer samenes rett til selvbesemmelse. Kun da vil unge samer være i stand til å kjenne seg trygge nok til å gå inn i tradisjonelle levesett og fortsette i sine forfedres fotspor. Dette er helt nødvendig hvis samenes framtid skal kunne sikres og utvikles. I denne selvsamme stund er en ung same i ferd med å ta en avgjørelse som angår hennes/hans framtid. Denne bestemmelsen vil skape basis for unge samers framtid - ikke bare denne unge sames framtid - men framtiden for hennes/hans familie, samfunn og hele det samiske folk. Vil hun/han gjøre anstrengelser for bevaring og styrking av den samiske kultur, eller kommer avgjørelsen til å bli enda et nytt skritt i retning av utslettelse av samisk levesett? Dette vil bli utfordringen som møter regjeringene i Finland, Norge, Sverige og Russland.

Resolusjon nr 2 Bedring av språkmiljøet for barn under skolepliktig alder

Samenes 17. konferanse i Kiruna krever at de land der samer bor som opprinnelige folk, holder oppsyn med at kommuner og/eller sameting legger forholdene for førskolebarn således til rette at samiske barn får et trygt språklig og kulturelt oppvekstmiljø.

Dette gjelder barnehager, daghjem, språkrøktsamlinger og andre kulturtilbud som f.eks. radio- og TV-programmer.

Også samiske foreldre må gis nødvendig støtte gjennom at det iverksettes informasjonsarbeid overfor disse om to-språklighet, morsmålets betydning og likeledes at det tilbys språkkurser.

Resolusjon nr. 3

RESOLUSJON OM DEN TREDJE VERDENSKONFERANSEN MOT RASISME, RASEDISKRIMINERING, FREMMEDHAT OG BESLEKTET INTOLERANSE

Den tredje verdenskonferansen mot rasisme, rasediskriminering, fremmedhat og beslektet intoleranse arrangeres 31. august – 7. september 2001 i Sør-Afrika. FN har siden opprettelsen i 1945 arbeidet for å fremme menneskerettigheter og sikre grunnleggende frihet for alle, uavhengig av rase, kjønn, språk og religion. I 1963 vedtok FN erklæringen om eliminasjon av alle former for rasediskriminering. I 1965 vedtok FN rasediskrimineringskonvensjonen, som alle de nordiske statene og Russland har ratifisert.

Formålet med verdenskonferansen i 2001 er å videreføre arbeidet med de internasjonale konvensjonene mot rasediskriminering.

Diskriminering av urfolk er dessverre i svært liten grad blitt viet oppmerksomhet i forberedelsesprosessen til konferansen, til tross for at urfolk over hele verden fremdeles utsettes for diskriminering. Diskriminering er fremdeles kjerneproblemet for de fleste urfolk. Slik diskriminering er i det vesentligste fremdeles av samme art og omfang som beskrevet i FNs spesialstudie om diskriminering av urfolk (Study of the Problem of Discrimination Against Indigenous Populations – E/CN.4/Sub.2/1986/7). Urfolk utsettes fremdeles for diskriminering på områder som kultur, språk, utdanning, helse og retten til land, vann og naturressurser i egne områder. Dette er blant annet fastlått i den generelle anbefalingen fra FNs rasediskrimineringskomite (General recommendation XXIII (51) concerning Indigenous Peoples, 18 August 1997)

Samekonferansen er derfor av den oppfatning at det er påkrevd med styrket innsats for å bekjempe diskriminering av urfolk. I den forbindelse er det viktig at også urfolk kan delta i forberedelsene til konferansen så vel som på verdenskonferansen i 2001.

Samekonferansen beklager på det sterkeste at samene ikke er invitert til den europeiske forberedelseskonferansen 11. – 13. oktober 2000 i Strasbourg. Til tross for at Europarådet har invitert en rekke frivillige organisasjoner (NGO) har ingen samiske organisasjoner mottatt slik invitasjon. Dette innebærer at man ikke vil ha noen urfolksrepresentanter til stede i Strasbourg, noe som ikke er akseptabelt.

Samekonferansen ber derfor om at de nordiske statene og Russland bidrar til at samiske organisasjoner inviteres til forberedelsesmøtet i Strasbourg, slik at urfolks synspunkter kan inkluderes i sluttokumentet fra møtet.

Samekonferansen anser det som viktig at sluttokumentene fra selve verdenskonferansen inneholder et eget kapittel om diskriminering av urfolk og at handlingsplanen også inneholder særegne tiltak for bekjempelse av diskriminering av urfolk. For å oppnå dette er det viktig at så vidt mange som mulig urfolksrepresentanter får anledning til å delta på verdenskonferansen.

Samekonferansen ber derfor de nordiske statene og Russland til å bidra til at urfolksorganisasjoner gis anledning til aktivt å delta i verdenskonferansen. Urfolksrepresentanter bør blant annet inviteres til å holde innlegg i verdenskonferansens hovedforsamling. Samekonferansen understreker også viktigheten av at nødvendige økonomiske midler avsettes for urfolksdeltakelse. I den forbindelse bør man spesielt ta hensyn til urfolk fra fattige land.

Resolusjon nr. 4

RESOLUSJON OM FREMTIDEN FOR UNGDOM I REINDRIFTA

Størrelsen på dagens rovviltstamme er nå i de fleste områder uholdbart stor. Dette resulterer i at livsgrunnet blir revet vekk foran øyene våre.

Samekonferansen ser med frykt på dagens rovviltforvaltning. Man kan ikke lenger godta en strategi som kun vektlegger økonomisk kompensasjon, noe som bare er en midlertidig løsning. Dette utsetter kun problemene. Dessuten kan ikke næringen baseres på erstatningsutbetalinger. Reindriftnæringa vil leve av inntekter fra næringen. Inntekt basert på erstatningsutbetalinger er med på å svekke selvfølelsen blant reindriftsutøvere. Det gir ingen yrkes stolthet å være avhengig av statlige overføringer, men derimot av å være selvstendig næringsutøver.

Reindriftnæringen trenger og krever tiltro og forståelse, forståelse for deres egen kompetanse til å forvalte samt forme sin egen fremtid.

Den 17. Samekonferansen, samlet i Kiruna 28.-30. september 2000 krever at rovviltforvaltningen skal bygge på de tradisjonelle kunnskapene og kompetansen utøvere av reindriftnæringen besitter. Rovviltstammene må reduseres slik at det sikrer ungdommenes fremtid og næringens eksistens.

Resolusjon nr. 6

RESOLUSJON OM SAMENES RETT TIL SELVBESTEMMELSE

Den 17. Samekonferansen, samlet i Kiruna 28. – 30. September 2000:

Gjentar at samene er ett folk, og at rikenes grenser ikke skal bryte vårt folks fellesskap; Fra våre forfedre- og mødre har vi fått i arv våre umistelige kollektive rettigheter, deriblant retten til land, vann og naturrikdommer.

På dette grunnlag har det samiske folk, i likhet med alle andre folk, rett til selvbestemmelse. I kraft av denne retten, kan vi bestemme vår egen politiske, økonomiske, sosiale og kulturelle utvikling i samsvar med våre egne behov og tradisjoner. Denne retten er uttrykkelig nedfelt i FNs Charter, FN-konvensjonen om sivile og politiske rettigheter, og konvensjonen om økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter. FNs menneskerettighetskomité har da også på dette grunnlag i oktober 1999, anmodet den Norske Regjering til å rapportere til FN om gjennomføringen av den samiske selvbestemmelsesretten, inkludert retten til land, vann og naturressurser. Dette er å anse som en anerkjennelse fra FN om at Samene har rett til selvbestemmelse.

Retten til selvbestemmelse omfatter blant annet vår rett til for våre egne formål fritt å råde over våre naturrikdommer og –forekomster, og ikke i noe tilfelle kan det samiske folk bli berøvet sitt eget eksistensgrunnlag. Våre landområder og naturressurser er avgjørende for vår kultur og vårt fremtidige eksistensgrunnlag som folk.

Retten til å utøve og utvikle vår egen kultur, språk og verdier er også grunnleggende deler av vår rett til selvbestemmelse. For øvrig omfatter denne retten alle aspekter av det samiske samfunn, deriblant næringer, miljø, helse, media, utdanning, forskning, og oppvekstvilkårene for barn og ungdom.

Samekonferansen beklager på det sterkeste at Regjeringene i Finland, Norge, Russland og Sverige ennå ikke fullt ut har anerkjent det samiske folkets rett til selvbestemmelse. Vi vil derfor igjen anmode at de respektive Regjeringene snarest anerkjenner denne grunnleggende retten.

Samekonferansen forutsetter at samens rett til selvbestemmelse vil danne utgangspunktet for de fremtidige bestrebelsene med å utarbeide en samekonvensjon. Videre forutsetter samekonferansen at Regjeringene i Finland, Norge, Russland og Sverige aktivt bidrar til at retten til selvbestemmelse forblir fundamentet for FNs utkast til deklarasjon om urfolksrettigheter.

Samekonferansen forventer også at de respektive Regjeringene snarest initierer prosesser hvor ved de i samarbeid med Sametingene søker å identifisere det nærmere innholdet av retten til selvbestemmelse. Det forutsettes at slike prosesser skal foregå med god vilje, og i former som er tilpasset forholdene, og med den målsetting å oppnå enighet.

Resolusjon nr. 7
RESOLUSJON OM TIBET

Samekonferansen, som representerer samiske organisasjoner i Finland, Norge, Russland og Sverige, ønsker herved:

1. på det sterkeste fordømme den kinesiske okkupasjonen av Tibet. I år er det 50 år siden kinesiske militærstyrker angrep Tibet, og derved okkuperte den selvstendige Tibetanske staten;
2. å uttrykke dyp bekymring i forbindelse med at det rapporteres om grove krenkelser av det Tibetanske folkets grunnleggende menneskerettigheter, og i forbindelse med den økte begrensningen i utøvelsen av deres kulturelle og religiøse friheter;
3. å uttrykke støtte til det Tibetanske folk og deres fredelige kamp for frihet;
4. å uttrykke den dypeste bekymring for framtiden for det Tibetanske folk og deres særegne kultur, identitet og sivilisasjon;
5. å be regjeringene i Finland, Norge, Russland og Sverige om å legge press på kinesiske myndigheter med den hensikt å få i stand en dialog og forhandlinger med Hans Hellighet Dalai Lama, med målsetting om
 - å få slutt på okkupasjonen av Tibet,
 - å få slutt på den kinesiske immigrasjonspolitikken, som er en trussel for det Tibetanske folkets overlevelse,
 - å respektere det Tibetanske folkets grunnleggende menneskerettigheter og friheter,
 - å iverksette de-militarisering av Tibet, og
 - å verne miljøet i Tibet.

Resolusjon nr. 8

RESOLUSJON OM ETABLERING AV FNs PERMANENTE FORUM FOR URFOLKSSAKER

Samekonferansen støtter resolusjonen i FNs økonomiske og sosiale råd om etablering av et permanent forum for urfolkssaker innenfor FN. Samekonferansen er av den formening at forumet sterkt vil bidra til å fremme urfolksspørsmål innenfor FN, og at den derfor vil ha en nøkkelrolle i arbeidet med å styrke urfolksrettigheter i alle deler av verden. Samekonferansen vil derfor gjennom Samerådet aktivt ta del i arbeidet innenfor dette nye organet.

Samekonferansen anmoder også de nordiske stater og den Russiske Føderasjonen til aktivt å ta del i arbeidet innenfor dette nye organet, for å fremme og beskytte urfolksrettigheter og interesser.

Permanent forum for urfolkssaker etableres som et underliggende organ for det økonomiske og sosiale råd i FN. Forumet vil bestå av 16 medlemmer, 8 medlemmer utpekes av regjeringene mens de 8 urfolksmedlemmene utpekes av Presidenten i det økonomiske og sosiale råd i samråd med urfolk.

Forumet har som mandat å ta opp alle saker av interesse for urfolk som faller inn under mandatet til FNs økonomiske og sosiale råd, blant annet økonomisk og sosial utvikling, kultur, miljøspørsmål, utdanning, helse og menneskerettigheter.

Samekonferansen foreslår tidligere Sametingspresident i Norge, professor Ole Henrik Magga, som kandidat til å bli medlem i Permanent Forum.

Resolusjon nr 9. Sveriges rapport 1999 til FN's Rasediskrimineringskomité (CERD)

Den 17. samekonferanse som representerer de samiske hovedorganisasjonene i Norge, Sverige, Finland og Russland, som trådte sammen i Giron/Kiruna den 28.-30. september 2000,

konstaterte at samene utgjør ett folk, med egen historie, kultur, tradisjoner, næringer og språk,

noterte seg at samene anerkjennes som et folk av regjeringene i Finland, Norge, Sverige og Russland,

konstaterte videre at i følge internasjonal rett, uttrykt bl.a. i FN's konvensjoner om Sivile og politiske respektive Økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter, er alle folk garantert visse grunnleggende friheter og rettigheter, og at blant disse inngår retten til land og retten til egen kultur, omfattende rett til eget språk, og

konstaterte sammenfatningsvis at enhver forskjell i tilpasning av disse grunnleggende friheter og rettigheter mellom ulike folk utgjør en diskriminering basert på rase.

Med ovenstående fakta i minne ble Samekonferansen enig om følgende resolusjon:

Sverige avla i august 1999 rapport til FN's Rasediskrimineringskomité (CERD), beskrivende de framsteg den svenske regjeringen anså seg ha gjort med hensyn til eliminering av rasediskriminering i Sverige.

FN's Rasediskrimineringskomité kommenterte i august 2000 den svenske rapporten. Rasediskrimineringskomitéen kritiserer deri Sverige kraftig for Sveriges behandling av sin opprinnelige befolkning, samene. Komitéen understreker reindriftens avgjørende betydning for bevaring av den samiske kultur og samenes tradisjonelle levesett. Rasediskrimineringskomitéen anbefaler videre Sverige spesifikt

- i lovgivning anerkjenne samenes rett til deres tradisjonelle marker, og nevner derved særskilt samenes rett til jakt og fiske
- å opphøre med privatisering av landområder der en privatisering truer å ytterlig uttynne samens rett til land
- å utvide loven (1999:1175) om rett til å nytte samisk hos forvaltningsmyndighet og domstoler, til å kunne tilpasses ikke en begrenset del av men i hele det samiske området, samt
- å ratifisere ILO's konvensjon nr 169.

Samekonferansen tiltrer uttalelsen til FN's Rasediskrimineringskomité og oppfordrer Sverige å etterleve sine initiativ i henhold til vedtatt internasjonal lovgivning og rette på de av FN

påtalte mangler, samt også forøvrig opphøre med all diskriminering av samene ved å tilrettelegge like muligheter for Sveriges samiske og ikke-samiske befolkning til å kunne bevare og utvikle sine respektive kulturer.

En rettelse av ovenforpåtalte mangler er ikke tilstrekkelig. Den svenske regjering har vist begrenset kunnskap om og forståelse for samenes spesielle behov og problem. En slik kunnskap finnes kun hos samene selv. Det er en forutsetning for en varig positiv utvikling av det samiske samfunnet at samene får bestemme over de samiske næringene, markene og kulturen. Samekonferansen oppfordrer derfor Sverige videre til å tilkjenne samene den rett til selvbestemmelse som tilkommer samtlige folk i samsvar med internasjonal rett, uttrykt i bl.a. artikkel 1 i FN's konvensjoner om økonomiske, sosiale og kulturelle respektive Sivile og politiske rettigheter. En underkjennelse av det samiske folks rett til selvbestemmelse konstituerer enda et eksempel på diskriminering basert på rase. Samekonferansen henviser i denne sammenheng den svenske regjeringens oppmerksomhet til at FN's Menneskerettskomité i oktober 1999 under sin 67. sesjon oppfordrer Norge til å rapportere på hvilket sett Norge garanterer samenes rett til selvbestemmelse i samsvar med artikkel 1 i konvensjonen om Sivile og politiske rettigheter.

Samekonferansen oppfordrer avslutningsvis regjeringene i Finland, Norge og Russland til å forstå FN's Rasediskrimineringskomité's uttalelse ikke som en kritikk av Sverige spesielt, men som en underkjennelse av Skandinavias og Russlands samepolitikk generelt. Den diskriminering av samene som FN senest har pekt på i sin kommentar til Sveriges rapport til Rasediskrimineringskomitéen pågår likt i hele det samiske området og påtalte mangler skal derfor rettes på ikke bare i Sverige men også i Norge, Finland og Russland.

Resolusjon nr 10. Motstand mot overdreven voldsbruk overfor Mi'Kmaq-folket i Burnt Church fra sentralregjeringen side som istedet burde ta opp følsomme traktatsspørsmål til behandling

Ettersom Samerådet er en internasjonal urfolksorganisasjon som representerer samenes interesser og som over de forgangne tiår har samarbeidet med andre urfolk for menneskerettigheter på internasjonalt nivå,

Fordi vi tror at regjeringer må stå globalt ansvarlige for sine brudd på grunnleggende urfoksrettigheter,

Ettersom vi har sett bilder av og hørt om senkingen av Mi'Kmaq fiskebåter i Burnt Church utført av Det Kanadiske Departement for Fiskerier og Oceaner, noterer vi at regjeringen i dette og andre tilfelle har utøvet overdreven livstruende vold mot våre urfolksbrødre og søstre i Kanada da disse nyttet sine opprinnelige og traktatmessige rettigheter,

Mens den kanadiske regjering nekter å forhandle i en god atmosfære med urfolk om iverksettelse av traktaten som Kronen signerte i 1760-61 med Mi'Kmaq-folket, en traktat som verner deres rett til å tjene til en moderat inntekt fra fiske,

Mens den kanadiske høyesterett har anerkjent og igjen har bekreftet disse rettigheter i sin beslutning (R.v.Marshall [1999] 3 S.C.R 456) og har oppfordret regjeringen til å forhandle om fellesforvaltning av fiskeriene med Mi'Kmaq-folket,

Mens den kanadiske regjering nekter å avvikle sin eksklusive jurisdiksjon om bevaring og bruk av naturressurser og også nekter å anerkjenne urfolks rett til selvbestemmelse som en del av de fundamentale beslutningsprosessene,

Mens Mi'Kmaq-folket oversendte en omfattende plan om bevaring og forvaltning av fiskerier, en plan som sentralregjeringen ikke har reagert på,

Mens Mi'Kmaq-folket dermed har bestemt seg for å utøve sin opprinnelige og traktatmessige rett i samsvar med sin egen plan, har regjeringen daglig overfalt urfolkenes båter og ødelagt fangstredskaper,

Fordi dette er å betrakte som brudd på de mest grunnleggende menneske- og urfolksrettigheter under nasjonale og internasjonale lover og som har ført til alvorlige skader på Mi'Kmaq oppsynsmenn og til arrestasjon av andre som utøver sine nedarvede rettigheter,

Og fordi vi samer som et folk ærer engasjementet til disse folk, som risikerer sine liv for å beskytte sine fundamentale rettigheter og fordi vi forstår nødvendigheten av internasjonalt samarbeid mellom urfolk i deres forsvar av sine nedarvede rettigheter,

LA DET DERFOR VÆRE ERKLÆRT at Samerådet fullstendig avviser overdreven truende voldsbruk mot Mi'Kmaq-fiskere og -folk som nytter sin rett til å sikre seg en moderat inntekt ved å fiske i sine tradisjonelle områder og utøve sin egen forvaltning,

MÅ DET VIDERE VÆRE ERKLÆRT at vi oppfordrer den kanadiske regjering til å innfri sin egen konstitusjonelle plikt og iverksette beslutningen fra sin egen høyesterett som anerkjenner Urfolks Eiendoms- og Traktatrett,

MÅ DET VIDERE VÆRE ERKLÆRT at vi støtter utvikling av urfolks egne planer, slike som Burnt Church Fiskeriforvaltningsplan, som grunnlag for fellesforvaltning av urfolks tradisjonelle områder og naturressurser,

LA DET ER DERMED TIL SLUTT VÆRE ERKLÆRT at Samerådet oppfordrer den kanadiske regjering til å få i gang forhandlinger med Mi'Kmaq-folket og andre urfolk over hele Kanada i en god ånd og med tillit, og slik sette et eksempel på anerkjennelse av urfolks rettigheter på internasjonalt nivå noe som vil tjene alle urbefolkninger.

Resolusjon nr 11. Samarbeid med organisasjonen *The Interior Alliance* for å oppnå anerkjennelse av vår uavhengelige rett til land som det sanne grunnlag for selvbestemmelse.

Mens det samiske folk gjennom alle tider har opprettholdt en sterk forbindelse til våre urfolksbrødre og søstre i det som nå benevnes som British Columbia, og

Mens *the First Nation of British Columbia* for 25 år siden tok i mot urfolk fra hele kloden, inklusive en stor samisk delegasjon, som gjester til sine tradisjonelle territorier, og

Mens vi her feirer 25års jubileum for opprettelsen av Verdensrådet for Urfolk (WCIP) i Port Alberni, der Storhøvding George Manuel, secwepemc fra det indre British Columbia ble valgt som president og den nå avdøde samens Aslak Nils Sara også ble medlem i det første styret, og

Mens våre ledere og vårt folk på denne tiden avla løfte om å opprette en sterk front av urfolk til å beskytte vår umistelige rett til land og selvbestemmelse mot forsøk fra ulike nasjonalstater på utslettelse av våre rettigheter,

Mens vi i løpet av de siste 25 år har fått anerkjent våre rettigheter under internasjonal og nasjonal inkludert konstitusjonell lovgivning, forsøker mange regjeringer fremdeles undergrave våre interesser og utslette vår nedarvede rett til land som det sanne fundament for selvbestemmelse,

Mens for eksempel Høyesterett i Kanada har anerkjent Urfolks Eiendomsrett som en kollektiv eiendomsrett for urfolk over deres tradisjonelle territorier i Delgamuukw-beslutningen av 1997, roper Kanadas regjering fremdeles på avvikling eller "avståelse, utlevering og overdragelse" av disse umistelige rettigheter til land og akseptering av regjeringens eksklusive jurisdiksjon over land og ressursutnyttelse og miljøvern, og

Fordi FN's Menneskerettighetskomité har anmodet Kanada i 1999 om at "praksisen med avvikling av nedarvede Urfolksrettigheter må skrinlegges fordi den er uforenlig med Artikkel 1 i The Covenant", og videre

Fordi *the Interior Alliance*, representerende 5 nasjoner i det indre British Columbia, har arbeidet på det lokale, nasjonale og internasjonale nivå for anerkjennelse av Urfolks Eiendomsrett til land og avvisning av den nåværende praksis som er en avviklingspolitikk,

LA DET DERFOR VÆRE ERKLÆRT at Samerådet støtter oppropet til urfolk i Kanada og organisasjoner som *the Interior Alliance* om full anerkjennelse og implementering av våre uavståelige rettigheter til land som grunnlaget for selvbestemmelse som urfolk,

LA DET VIDERE VÆRE ERKLÆRT at vi påkaller den kanadiske regjering med oppfordring til å innfri sin konstitusjonelle plikt og implementere sin egen høyesteretts beslutning som har anerkjent Urfolks Eiendomsrett til Land, og

LA DET OGSÅ VIDERE VÆRE ERKLÆRT at vi forventer at Kanada vill etterkomme og respektere oppfordringen til FN's Menneskerettighetskomité om å skrinlegge landets avviklingspolicy og respektere egen plikt overfor nasjonal og internasjonal lov, og

LA DET DERMED TIL SLUTT VÆRE ERKLÆRT at Samerådet vil fornye sitt engasjement i samarbeid med andre urfolk og organisasjoner som the Interior Alliance i oppbygging av våre eldres, lederes og forfedres posisjon og anseelsen til våre forfedre som kjempet for anerkjennelse av vår umistelige rett til jord og selvbestemmelse på det nasjonale og internasjonale plan.

Resolusjon nr 12.

RESOLUSJON OM BRUK AV SAMISKE NAVN

Den 17. Samekonferansen, samlet i Kiruna 28.-30. september 2000 er imot at ordet Sápmi brukes som firmanavn slik det blant annet er blitt gjort av Sápmi AS i Karasjok. En slik bruk av begrepet Sápmi er fullstendig uakseptabelt og vitner om manglende kunnskap om samiske forhold.

Samekonferansen ber om at det igangsettes tiltak som skal sikre at ordet Sápmi ikke brukes i kommersiell sammenheng.

Resolusjon nr 13. Uttalelse til Nordisk Ministeråd om etablering av et Nordisk kompetansesenter for samisk næringsutvikling.

Den 17. samekonferanse med tema selvråderett ble gjennomført 28.-30. september 2000 i Giron/Kiruna, Sverige.

Samenes 17. konferanse gir enstemmig støtte til Nordisk Ministerråds arbeid med å prioritere opprettelsen av et nordisk kompetansesenter for samisk næringsutvikling.

Samenes 17. konferanse viser i denne saken også til seminaret Nordisk senter for samisk næringsutvikling som ble gjennomført 27. september 2000 i Giron/Kiruna, Sverige. Det ble der foreslått at Samerådet virkeliggjør Nordisk Ministerråds arbeid med opprettelse av dette kompetansesenteret.

Av den grunn gir Samenes 17. konferanse sin støtte til etableringen av dette kompetansesenter og oppfordrer samtidig Ministerrådet til å yte midler til formålet slik at Samerådet blir tilført økonomiske ressurser til å fullføre tiltaket. Det ble under seminaret oppnevnt en referansegruppe hvis formål er å avhjelpe Samerådet med å legge forholdene slik til rette at senteret blir anerkjent over hele Sápmi og får nødvendig lokal forankring.

Resolusjon nr 14. Visumfrihet for samer i Finland, Sverige, Norge og Russland

Vi samer er ett folk adskilt av fire nasjonalstaters grenser, og vi møter stadig vansker i vårt samarbeid over statsgrensene.

Vi oppfordrer regjeringene i de respektive stater; Sverige, Finland, Norge og Russland, til å gi samene i de nevnte land rett til å ferdes over disse lands grenser uten visum.

Samenes 17. konferanse ber regjeringene i de forannevnte stater arbeide for å finne en positiv løsning på dette spørsmålet.